

Pásztorlevél a Szent Cirill ereklye Somorjai Esperességbe való zarándokoltatása alkalmából

Krisztusban drága testvéreim,

a mai vasárnap evangéliumában Jézus igényes követelményt támaszt irántunk, mégpedig a folyamatos megbocsátást. A legerélyesebben abban a felszólításban fejezi ki, amikor azt kívánja, hogy az előző arculcsapás ellenére tartsuk oda arcunk másik felét is. Mit is fejez ki valójában ez az igényes követelmény? Az újrakezdés készségét fejezi ki. További sérülések kockázatát is vállalni az ismételt kapcsolatfelvétel érdekében. Mellőzni sértődöttségünket és nem magunkba zárkózni, hanem hajlandónak lenni továbbra is az evangélium hirdetésére, újabb támadások és fáradozások ellenére is. Jézusnak eme szavait hallották tanítványai is, akiket később úgy küldött a világba, mint a „juhokat a farkasok közé“, azzal az ígérettel, hogy ő mindig velük marad. Az isteni üzenet misszionáriusainak, akik gyakran heves ellenállásba ütköztek, különös erőre volt szükségük, hogy elérjék a szent célt és ne adják fel a barátságtalan és kedvezőtlen környezet dacára sem. Hogy a szüntelen megbocsátás által maradjanak bensőleg szabadok fontos feladatuk végrehajtása érdekében. Ha például Szent Pál az első akadály alkalmával feladta volna, és meghátrált volna a szembeálláskor, miként vált volna a „nemzetek apostolává“? És ha a szent hithirdetők, Szent Cirill és Metód megadták volna magukat, amikor küldetésük számtalan nehézségbe és bizonytalanságba ütközött, hogyan válhattak volna a szlávok apostolaivá? Ők küldetésük természetes részeként fogadták el a csapásokat, mint egy lehetőséget, melyet felajánlottak Istennek, így kérve bőséges áldást lelki tevékenységük gyümölcsözésére. Szent Cirill és Metód már küldetésük korai szakaszában különleges hajlandóságot mutattak az akadályok leküzdésére. Felülkerekedtek a nyelvi akadályon, amit Erdő Péter, esztergomi bíboros is méltatott egy felszentelés alkalmával, 2008 júliusában. „Görög létükre - mondta Erdő Péter bíboros - megtanulták a szlávok nyelvét, hogy így hirdethessék az evangéliumot.“

Ezért gondolunk ma is nagy tisztelettel a tessaloniki testvérekre, Közép-Európába való érkezésük 1150. évfordulójának előkészületei kapcsán, amelyre 2013-ban kerül sor. Ezért kezdődött meg Szent Cirill ereklyéjének

kétéves zarándokoltatása az egyházmegyék minden plébániájára kiterjedően. Szent Cirill ereklyéje számunkra értékes ösztönzés és egyben meghívás, hogy megemlékezzünk a misszionáriusok 9. századi művéről, így személyesen megújítsuk és megerősítsük hitünket Isten jelenlétében. Végül is, ebben a régióban melyet lelkileg felemeltek, néhány évtized elteltével a honfoglaló magyar törzsek is fokozatosan elfogadták Krisztus tanítását.

A Szent Cirill ereklye egyes zarándokállomásain különleges módon jeleníti meg az apostolt, ezért nagy szellemi értéket képvisel számunkra. Minden szenttel együtt, akik lelki gyökerünkön állnak, lelkileg kapcsolatban vagyunk, mert az Úr Isten előtt mindnyájan élnek (vö. Lk 20,38), és Isten jósága által kapcsolatban vannak velünk a szentek közösségében. Ebben az összefüggésben, számunkra szimbolikus, hogy Szent István és Imre, Szent András – Szórád és Benedek ugyanabban az évben lettek szentté avatva. Ma hittel elfogadjuk, hogy Isten kiválasztottjai, együtt, megbonthatatlan közösségben közbenjárnak a mennyben érettünk, azok, akik vég nélkül dicsőítik Istent a mennyei királyságban. Az ereklyék emlékeztetnek földi pályafutásukra, amikor testben éltek, amely eszközként szolgált jótékonyáguk gyakorlásakor. Az ereklye jelenléte ily módon kézzelfoghatóan jeleníti meg Szent Cirill személyét, megerősíti lelki kapcsolatunkat vele, de testvérével Szent Metóddal, sőt általuk a szentek közösségével is.

Az ereklye egy kis része Szent Konstantin - Cirill testének, ugyanannak a testnek, amelynek keze először írta le a szláv ábécé betűit a glagolikát. Ugyanannak a testnek a része, amelynek szája először ejtette ki a szentmise szavait ószláv nyelven, amelynek keze hordozta szent szövegek fordításainak iratait, amely áldásban és feloldozásban részesített; amelyet Szent Konstantin - Cirill nyújtott testvéreinek a közösség jeleként. Közöttünk van egy kis része annak a testnek, amely hatalmas távolságokat járt be, hogy teljesítse missziós küldetését, hogy felkínálja őseinknek az evangélium mélyebb ismeretét. Az ereklye abból a testből származik, amely végül teljesen kimerülve Isten szolgálatában, halála után, a római Szent Kelemen bazilikában helyeztek örök nyugalomra .

Amikor XVI. Benedek pápa 2005-ben meglátogatta az Ifjúsági Világtalálkozót Kölnben, a napkeleti bölcsek helybeli ereklyéivel kapcsolatban kifejtette, hogy az „ereklyék magára az Istenre utalnak“, mert Isten „kegyelmének ereje által a törékeny lényeknek ahhoz nyújt bátorságot, hogy tanúskodjanak róla a világ előtt“. „Amikor az egyház bátorít minket a

szentek és mártírok testi maradványainak tiszteletbentartására“ - folytatta a Szentatya - „tudatában van, hogy ezek valójában csupán szálnalmas emberi csontok, de olyan személyiségek csontjai, akiket meglátogatott Isten mindent átfogó hatalma. A szentek ereklyéi olyan láthatatlan, egyben valóságos jelenlétnek nyomaira utalnak, amelyek fénylenek a világ a sötétségében, és ráirányítanak a mennyek országára, amelyet bensőnkben hordozunk. Az ereklyék velünk és értünk esdekelnek: „Maranatha!“ „Jöjj el Uram Jézus!“ (XVI. Benedek pápa beszédéből 2005 augusztus 18-án, Köln).

Ezért jött el elsősorban Szent Cirill és Metód a szlávokhoz, emiatt igyekeztek minden nép és minden idő misszionáriusai: hogy eljőjjön az Úr Jézus, hogy eleink nagyobb és még mélyebb hittel fogadják. Milyen nagy szükségünk van ma is, hogy esdekeljünk „Maranatha“, hogy Jézus és tanítása mindent áthasson bennünk és körülöttünk. Mennyire helyre kellene állítani a család erkölcsi életét, milyen nagyon szükséges helyre állítani az általános erkölcsöt, különösen kapcsolatainkban, a szülők és gyermekek közötti kapcsolatokban. Mennyire fontos esdekelnünk a hivatásokért, az új lelkes apostolokért és buzgó tanítványokért, akik minden keresztény misszionárius példáját követve ugyanolyan buzgalommal hirdetnék Krisztus evangéliumát, az utolsó vesszőig, az utolsó pontig.

Drága testvéreim a szenci esperesség plébániáin, mindnyájatokat meghívlak, hogy nagy tisztelettel fogadjátok és látogassátok Szent Cirill ereklyéjét. Kérem az Urat, hogy pátrónánk a Fájdalmas Szűz közbenjárására, valamint a tesszaloniki szent testvérek, Cirill és Metód, valamint minden misszionárius közbenjárására, adjon Szent Cirill ereklyéje új lendületet mindnyájatok számára és nyújtson lehetőséget lelki életetek megerősítésére, egyben a mi Urunk, Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatokat megújulására és megerősítésére.

Az imádság szavaival: „Atyáink hagyatékát őrizd meg számunkra Uram“ mindannyiatokat szívből áldalak, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében,

+ Stanislav Zvolenský, érsek, metropolita